

קלב א מיי פביי מהל
מלוה ולוה ה' ה
סנג עשין עג טושיע ח"מ
סי לג טפרי ו סי ק
טפרי ב: ב
קלב ב מיי שס פייט ה'י
א סנג לאחין קלב
טושיע ייד סי קטע טפרי
א:
קלב ג מיי שס סנג שס
טושיע שס טפרי ד:
קלב ד מיי שס:
קלו ה מיי שס ה'י ה
וסנג שס טושיע
שס טפרי ו:
קלו ו מיי שס ה'י ד
טושיע שס טפרי א:
קלב ז מיי שס טושיע
שס טפרי ב:
קלב ח ט מיי שס
טושיע שס טפרי
ג:
קבו י מיי שס פיי ה'י א
ועיין בהשגות ובמ"מ
סנג שס טושיע ייד סי
קסב טפרי ג:

יזוף מלקוט חבריה. אי לאו משום דמנאי למיזף אע"ג דמנאי למזבן אין חשבו שער לפסוק עליו: **אין לזין על שער שבשוק.** ומסקנה לזין לפי ה"ג דאיידי סאה צבאה [ב] מיירי גיש לו מעות ללוה דמנאי זבין צבוקא או יש לו מעט כדרכי יתכן צבוק פירקא (דף עה.) יש לו סאה לזה עליה כמה כורים וק"ל למה לי שער רק שימלא פירות לקנות אפילו ציבור ואית דגרסינן אין לזין על פירות שבשוק:

מורה בשטר שטר מודה שטר חוב שהוליא עליו שטר אמת הוא אין המלוה צריך לחזר אחר העדים החתומין בו ולהעיד על חתימתו ולקיימו. וה"ג הרי מודה שמכרו לו באחריות ואם השטר בטל לענין המכירה מפני שטר מתנה שקדמו לא בטיל לענין אחריות: **לא ניסן ליכסב.** מאחר שנתנו כבר צמתנה ועל כרחו כתבו ליה זה: **לאה שמעפא.** דרבה: **נימא לא ניסן ליכסב.** אלא שמע מינה לא בטיל שטר משום האי טעמא: **לשצה קרקעות יזיל.** רישא דידיה אין מוזילין לאכילת פירות ולשצה קרקעות מנכסים משועבדים מפני תקון העולם וקא מפרש לשצה קרקעות כילד: **וקא הכי יזילא מפתח יזו.** של לוקח כשהלוקח גובה מעות מן הגולן: **מנכסים משועבדים.** טורף לקוחות שלקחו אחריו מפני שהאחריות שכתב בשטר מכירתו קודם למקחו: **ושצה מנכסים בני חורין.** ולא ממשועבדים מפני תקון העולם דאין הלוקחות יכולין להזהר בדבר שאין לו קצבה כגון אחריות השצה והפירות. דבשלמא צבוק מזהיר להניח מקום לגבות ממנו ואי לא מהרו אפסידו אנפשייהו: **נימא לא ניסן.** שטר מכירה זה ליכתב שהרי גזולה היתה וצטל השטר ואחריותו שבו ואמאי גובה קרן מנכסים משועבדים: **אי למ"ד.** צב"ק [דף טו:]: **נימא ליה דלא ליקרייה גולנא.** אדם שמכר שדה גזולה לחצירו מחזר על הבעלים הראשונים ולוקחה מהם להעמיד ביד הלוקח כי היכי דלא ליקרייה גולנא: **מפיים ליה למרה.** לוקחה מן הבעלים הראשונים: **הכא אכרויה קמבצה ליה.** שהקנה לבנו קטן להצריח מזה: **טעריה מקיים ליה.** צמתיה. אין דעתו להחזיקה בידו הלכך לא ניתן ליכתב הוא: **ברתני' היה הוא סחילה לקולריס.** יש לו גדיש ועדיין לא יאח השער: **פוסק עמו.** צאחה שער שירצה לתת לו מאלו גדיש דכיון דיש לו אין כאן צריח דמעכשיו הוא קניו לו ואע"פ שלא משך דכי אין לו נמי צבוק צריח מדרבנן הוא וכי יש לו לא גזר: **על ענבים של ענבים.** כלי גדול שזוברים בו את הענבים לפני דריכה והם מתחממין ומתבטלים להוליא יינם יפה יפה. ושל זימס קרוי מעטין: **ועל הנזיל של יזר.** פוסק עם היוצר על הקדירות דאילו שער שירצה ופע"פ שלא יאח השער אם הכניס עפר ועשאו ציליס שקורין מעונט"ש ועושה מהם קדירות: **ועל הסידי.** פוסק עמו משיקענו כצבן אצנים והעליס לשרוף: **ה"ג רבי יוסי אומר לעולם אינו פוסק עמו על הזבל עד שיהא לו זבל באשפות: ופוסק עמו כשער הגבוה.** אם יפחות השער ממה שהוא עכשיו תתן

לי כשער הזול. שער הגבוה היינו צול שנותנין פירות הרבה בדמים מועטים: **יכול הוא לומר לו.** כשיראה שער הזול: **סן לי כזה או סן לי מעותי.** שהרי לא משך ויכול לחזור בו ואפילו מי שפרע ליכא הואיל ולא נתן מעותיו ע"מ לקבל עכשיו אלא לאחר זמן ובתוך כך נשתנה השער. סתם דעתיה דאיינש אחרעא זולא פסיק: **גמ' כדורמוס.** איטליז רב וגדול: **באכלבי וארבי.** משיחמילו בעלי בתים ואורכי פירות לפתוח אורחותיהם וספינות צלות בנהר המציאות תצוה למכור: **דמשוך תרעיהו.** לזמן מרובה: **ה"ג בתוספתא היו חדשות מארבע וישנות משלש:** אין פוסקין על חדשות מארבע עד שיאח שער נהדש ולישן. דהא דחדשים מארבע משום דלא יכשו עדיין כל הזרף והפוסק על החדשות לא יקבלם הימנו עכשיו אלא לאחר זמן כשיתיבשו כל זרכס לפיכך אין פוסק עליהן לקבל עליהן ארבע סאין כסלע עד שיאח השער בארבע נהדש ולישן: **היו של לקוטות מארבע.** סתם תצוה לקוטות אינן יפין שלוקטין בכמה שדות ומערבין שיבלי שיפין עם שיבלי חטין: **אין פוסקין עם צבל הבית מארבע.** עד שיאח השער של ד' ללוקט ולמוכר: **יוף מלקוט.** תצוה מעורבת: **אין לזין על שער שבשוק.** אני שמעתי אין לזין מעות בדרך הלוואה ע"מ שאם לא אשלם לך מעות עד זמן פלוני אתן לך פירות כשער של עכשיו דאע"ג דדרך מקח וממכר שרי דרך הלוואה אסור. ובהלכות גדולות מפרש אין לזין סאה צבאה על סמך שער שבשוק דמינא הואיל ומיטי צביני ומיטי צבילי הוה ליה כעד שיבא בני או עד שאמלא מפתח [לקמן דף עה.]: **דיופי כסארי.** מעות: **ופרעי פירות צבכת.** כשער של תשרי. וללשון האחר לזין חטין ופרעין חטין: **ממקום למקום.** ממקום הזול למקום היוקר: **סנה לי.** [א] ואוליכנה ואעשה זרכי צמעות עד זמן פלוני: **צרות**

הגהות הב"ח

(א) במשנה ר' יוסי אומר לעולם אין פוסקין:

הגהות הגר"א

[א] רש"י ד"ה מנה לי ואוליכנה ואעשה כו. ג"כ דאל"כ שאין לו הנאה מותר בכל ענין וכ"כ חו"ס' עג א' ד"ה התמרים כו' והתמרים היו משמכרים כו' ועס"י קפ"ו ס"א בה"ג"ה: [ב] חו"ס' ד"ה אין. מיירי כו. ג"כ אצל המגזין' כגז שהגאונים ממזינין בכל ענין חס יאח השער וכ"ד ר"ף ורמב"ס:

מוסף רש"י

מורה בשטר שכתבו. לזה שהיה בשטר שכתבו ועל פיו נתמנו העדים, אין צריך לקיימו. אין המלוה צריך לקיימו בעדים החתומים בו, שאין הלוה שוב נחמן לומר פרעתי, ולא אמרתי כהאי הפה שאמר הוא הפה שהמיה דמינן שאמר כבר היה הרי החוקק השטר, וכי אמר פרעתי לא מהיתן שהרי צד המלוה הוא (כתובות טו.) דכיון שמהיה שכתבו ולזה צו הכי הוא כאלו קיימתי ומתמני וגובה כל זמן שמוציאו (שבת נח.). והרי היא יוצאה מתחת ידו. שצ"ח דין מוזילין אמה מידו (לעיל יו.) דלא ניקרייה גולנא. שלא יורכשו לוקח זה כשזולתה נגזל מידו ויקראו גולן, לכן חזרו להעמיד ממכרו (לעיל טו.) אין פוסקין על הפירות. לזמן לו מעות ככור חטין ולומר לו מנשו לי לטוף זמן גדול, ואפילו יש שנותנין אותו עכשיו בנק בתחלת הקליה, אין זה עונש עמו ועשאו ציליס שקורין מעונט"ש ועושה מהם קדירות: **ועל הסידי.** פוסק עמו משיקענו כצבן אצנים והעליס לשרוף: **ה"ג רבי יוסי אומר לעולם אינו פוסק עמו על הזבל עד שיהא לו זבל באשפות: ופוסק עמו כשער הגבוה.** אם יפחות השער ממה שהוא עכשיו תתן

לעני רש"י

מעונט"ש (מסות"ש).
גושים (של שין, לשכות מהם כדים).